

a szenvedés is beleszépül

*Fölötte föld alatta ég
kívül is ég belül is ég*

BAKA ISTVÁN

Temesvár után. Az erdőn

*Temesvárból részeg strázsa
bámulja erdők gyűrűjét:
városa ujjára vontat,
ki most ülte menyegzőjét.*

*Fái — tornyok völegénye,
kapuk hártáját szakító,
bokrain madarak vére:
rács rozsdájaként rikító.*

*Nézi páskumok nyugalmát,
hol karók közt reng a pázsit,
nézi városába tartó
árnyak kék banderilláit.*

*Bennünk búvik a sötétség
alkonyatig, míg kiszállhat,
s Temesváron üt az erdő:
seregekbe dermedt bánat.*

*Fölöttünk, kéklő levélként,
akasztottak nyelve ring a
fákon. Nézzük — s majd öletni
visszatérünk falvainkba.*

*Én — amint kiárad vérrel
önnön szívéből a hajnal,
te — amint a vér az éjjel
bemocskolt ingén megalvad.*